

РЕШЕНИЕ

№ 3456

гр. София, 17.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разглежда докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20211110216521 по описа за 2021 година

за да се произнесе с решение, взе предвид следното

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. с чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по постъпила жалба от ВЛ. К. ВЛ., ЕГН:*****, срещу заповед за задържане на лице № 2263з-2926/30.10.2021 г., издадена от полицейски орган при 02 РУ- СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) "задържане за срок до 24 часа".

В жалбата се излагат твърдения, че жалбоподателят е задържан без да са налице фактически основания и непосредствена необходимост от задържането му. Отделно от това, се посочва, че жалбоподателят е пострадал от извършеното срещу него нападение и че същият не е бил запознат с мотивите за неговото задържане. Жалбоподателят счита, че заповедта за задържане е издадена в противоречие с материалния и процесуалния закон. Моли се за отмяна на същата.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. К.. Излагат се съображения, че в заповедта не са посочени данните, които са налагали задържане на жалбоподателя, а единствено е упоменато, че има „данни за извършено престъпление“. Жалбоподателят счита, че е нарушено правото му на защита, доколкото не е било ясно за какво престъпление и с какви конкретни действия или бездействия се твърди да го е извършил. Моли се за отмяна на заповедта и за присъждане на разноски за платеното възнаграждение и за държавна такса.

Ответникът по жалбата Д. П. Й., редовно призован се представлява от юрисконсулт П.. Същата моли за потвърждение на издадената заповед, като посочва, че в същата правилно са посочени времето и фактическите основания. Счита, че заповедта е единствената мярка, която могат да налагат полицейските служители и че същата се налага, за да се осуети евентуалното извършване на престъпление и възможността лицето да се укрие. Същата прилага писмени бележки, в които излага подробни съображения относно правилността и законосъобразността на издадената заповед. Моли за потвърждение на същата и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на искането на жалбоподателя.

Съдът, съобразявайки материалите по делото и доводите на страните намери за установено следното:

На 30.10.2021г. в ЦПЗ, София ЕООД, находящо се в гр. София, пл. „Сточна гара“ избухнал скандал между персонала на лечебното заведение и лице, което дошло на свиждане на своя близка, настанена в болницата. Във връзка с избухналия скандал на място дошъл полицейски екип, който задържал жалбоподателя ВЛ. К. ВЛ. за срок от 24 часа. Същия бил задържан въз основа на издадена Заповед рег. № 2263з2926 от 30.10.2021г., издадена от Д.Й.- полицейски служител при 02 РУ- СДВР.

Като фактическо и правно основание за издаване на заповедта е посочено "достатъчно данни за извършено престъпление", както и че задържането на лицето е извършено в 11:40 часа на 30.10.2021 г. Жалбоподателят е подписал оспорваната заповед, като му е било връчено копие от нея.

При фактическото си задържане жалбоподателят е попълнил декларация (приложение № 1 към чл. 15, ал. 2) на 30.10.2021 г., в която е посочил, че е запознат с правата си при задържането, както и че не желае адвокатска защита по негов избор; не желае адвокат по реда на Закона за правната помощ; не желае медицински преглед от лекар по негов избор и за негова сметка; не желае медицински преглед от лекар; не желае да се уведоми член семейството му за неговото задържане; уведомен е за правото на свиждания, да получава колети и храна, както и че няма нужда от специална хранителна диета. Към административната преписка е представен протокол за личен обиск на жалбоподателя, в който са описани личните му вещи. Същите са върнати срещу подпис при освобождаването на лицето.

Гореизложената фактическа обстановка съдът установи въз основа на приложените по делото писмени доказателства; заповед за задържане на лице с рег. № 2263з2926 от 30.10.2021 г., декларация приложение № 1 към чл. 15, ал. 2 към нея, протокол за обиск на лице към нея, докладна записка, съобщение за извършено престъпление, лист за преглед на пациент, 2 бр. обяснения, удостоверение от началника на 03 сектор отдел „Човешки ресурси“, Заповед № 513з-16328 от 17.12.2020г. ведно с длъжностна характеристика; копие на книга на задържаните лица, материални по пр. пр.

34053/21 г. по описа на СРП., както и гласните доказателствени средства, съдържащи се в показанията на разпитания пред съда свидетел Д.В.

Всички доказателства са еднопосочни, като липсва каквото и да е противоречие между тях, поради което не се налага задълбочен анализ на същите.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, в предвидения преклузивен срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Жалбата е основателна.

Заповедта, предмет на съдебния контрол е издадена от материално и териториално компетентен административен орган при спазване на предписаната от закона форма по смисъла на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съобразно разпоредбите на чл. 72, ал. 1 ЗМВР правомощие да задържат граждани имат полицейски органи, каквото качество издалият заповедта има по смисъла на чл. 57, ал. 1 ЗМВР.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които са ограничили правото на защита на оспорващата страна и да са пречатвали възможността ѝ адекватно да я организира. Съдът намира, че видно от приложената по делото заповед за задържане на лице в същата е посочено единствено, че са налице „достатъчно данни за извършено престъпление“. В същата липсва каквото и да е фактическа обстановка, както и описание на действията или бездействията на задържаното лице, от които е направен извода от полицейските органи, че са налице данни за извършено престъпление.

Органът във всички случаи следва да посочи обстоятелствата, които са го мотивирали да издаде процесната заповед за задържане, като неговият извод, че лицето е съпричастно към евентуално извършено престъпление, без посочване на конкретните факти, които са послужили за изграждане на този извод, е крайно недостатъчно и по съществото си ограничава правото на защита на задържаното лице.

Задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, вр. чл. 73 от ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл. 22 от ЗМВР принудителна административна мярка, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. В случая не е ясно защо е задържан жалбоподателят, като не се събраха доказателства за нито една от тези хипотези. Видно от показанията на разпитания пред съда свидетел жалбоподателят е извършил правомерни действия, като се е опитал да отстрани от лечебното заведение лице, което е предизвикало скандал и е смушавало обществения ред. Въпреки това обаче жалбоподателят е бил задържан, без каквото и да е обяснение относно това

задържане.

На следващо място се установява и несъобразяване с целта на закона – отменително основание по чл. 146, т. 5 от АПК. Със задържането е нарушен принципът на съразмерност, приложим в административното производство чл. 6 от АПК. Задържането за срок от 24 часа по реда на чл. 72 от ЗМВР е ПАМ, която в зависимост от случая би могла да има превантивен или преустановителен характер. Задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР съставлява ограничаване на правото на свобода и съгласно чл. 5, пар. 1, буква "с" от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи по изключение е приложимо с цел да осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление. В конкретния случай приложената ПАМ не се оправдава от никоя от тези цели. Самоличността на лицето е била установена. По делото не се установява със задържането на жалбоподателя да е предотвратено или преустановено извършването на престъпление. Не е имало и данни за опасност от укриване на жалбоподателя, като със същия по време на задържането не са извършвани никакви процесуално-следствени действия. Със задържането правата и законните интереси на жалбоподателя са засегнати в по-голяма степен от необходимото от гледна точка на целта, за която се издава административният акт.

По разноските:

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК съдът следва да присъди в полза на оспорващия своевременно поисканите разноски. В конкретния случай по делото следва да се присъдят разноски в общ размер на 410 (четиристотин и десет) лева, от които 400 лева за адвокатско възнаграждение, на основание чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата във вр.чл.8, ал.2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и предвид направеното от представителя на ответника възражение за прекомерност на поисканите разноски, както и 10 лева за държавна такса за образуване на делото, поради което и същите следва да се възложат в тежест на СДВР.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за незаконно задържането на ВЛ. К. ВЛ., ЕГН: *****, постановено със заповед за задържане на лице № 2263з-2926/30.10.2021г., издадена от полицейски орган при 02 РУ- СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) "задържане за срок до 24 часа".

ОСЪЖДА СДВР да заплати на жалбоподателя направените по делото

разноски в размер на 410 / четиристотин и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - София град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл. 138 от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____